

[Finansministeren.]

men det er også regeringens og min frie ret at komme med den vurdering, som vi finder er rimelig.

Jeg skal ikke gå ind i en ny debat om amtsskatter og selskabsskatter. Det har jeg jo i formiddags været inde på.

Derefter skal jeg vende mig til ordførerne i øvrigt. Jeg har i og for sig ikke mange bemærkninger til ordførerne. Jeg tror ikke, vi her skal forlænge debatten generelt om de enkelte spareforslag. De trænger nok mere til en vurdering i det politisk-økonomiske udvalg, hvor man kan diskutere dem i sammenhæng og af de fagministre, som har stillet disse ændringsforslag, kan få en saglig redegørelse for baggrunden for dem. Jeg finder det mere hensigtsmæssigt, at man henskyder denne debat og disse overvejelser til en sådan saglig vurdering.

Jeg må måske have lov til at gøre en enkelt bemærkning. Jeg vil gerne fastholde, at der ikke i regeringens oplæg er nogen social slagside. Det kan vi diskutere. Jeg har i formiddags redegjort for mine synspunkter, redegjort for, at en bekæmpelse af omkostningsniveauet er den største sociale sikring, man kan give, og det vil være til størst fordel for dem med de mindste indtægter.

Der er ikke tale om at skære de sociale pensioner ned. Jeg håber, jeg har misforstået hr. Heinesen. De sociale pensioner udbetales med den fulde dyrtidsregulering. Der er tale om den mindre revision med hensyn til mælketilskuddet, og det er det, man kan overveje videre under udvalgsbehandlingen.

Må jeg sige til hr. Haunstrup Clemmensen, som igen rejste spørgsmålet om statsrevisorerne, at det er altså ikke mit fagområde, det ligger under økonomiministeren. Økonomiministeren er optaget af forhandlinger i Rom, så vidt jeg har forstået om olieproblemer. Det finder jeg altså er mere vigtigt, end at økonomiministeren var blevet herhjemme for at drøfte netop det specielle problem. Det tror jeg hr. Haunstrup Clemmensen er enig med mig i.

Hr. Poul Dam gentog sit spørgsmål om, hvad spareforslagene kostede i administrationsudgifter. Må jeg ganske enkelt sige til hr. Poul Dam: jeg har ikke ansat nogen ekstra tjenestemænd for at kunne fremsætte de spareforslag, som regeringen har fremlagt.

Men jeg er helt sikker på, at hvis man i dette ting og i udvalgsarbejdet forlanger besvarelser på alle mulige — både fornuftige og måske ufornuftige — spørgsmål, så vil det være en voldsom belastning af statens tjenestemandsskattesystem, det kan jeg garantere for. Derfor bør man i enhver situation nøje overveje, om det er virkelig relevante eller konkrete spørgsmål, der stilles til besvarelse. For ethvert relevant, konkret spørgsmål til oplysning af en sags videre forløb skal naturligvis besvares. Men hvis der er tale om urelevante spørgsmål, der ikke har andet end måske personlig eller partipolitisk interesse, så skal man bare være klar over, at dette berettiger til at sige, at det medfører behov for en større tjenestemandsstab, end der ellers ville være behov for.

Må jeg sige til hr. Flygaard, der spurgte, om det ikke var nødvendigt med en ensartet omkostningsudvikling ved vort medlemskab af EF: jo, det er lige så nødvendigt ved et medlemskab af EF, som hvis vi ikke havde været medlem af EF, for det er under alle omstændigheder et spørgsmål om dansk erhvervsliv, dansk eksportindustri, eksport-erhvervenes konkurrenceevne og muligheder for at udvikle sig. Det har ingen sammenhæng med EF. Dette bare for at man ikke skal tro, at alting kan hæftes op på EF. Dette er en generel betragtning, dette er en generel forudsætning, for at vi kan være konkurrencedygtige.

Vel, jeg skal slutte disse betragtninger idet jeg endnu en gang noterer mig den samarbejdsvilje, der kom til udtryk fra de forskellige ordføreres side. Jeg vil gerne understrege, at det er en forudsætning for, at der kan komme noget positivt ud af arbejdet i dette høje folketing, at der er vilje fra alle sider til at nå frem til et positivt resultat. Jeg forudsætter foreløbig, at denne vilje er til stede.

Grünbaum (S):

Jeg vil gerne takke finansministeren for det, han nu sagde om videreførelse af skattereformen, som han altså siger, han har sagt tidligere — det har han så også. Det er bare lidt mærkeligt, at ved den første lejlighed, hvor finansministeren har mulighed for over for hele befolkningen at bevise, at han viderefører skattereformen, dér siger han stop. Ord alene gør det jo ikke.